

Egy Buddy élete

Mivel kertészeti cserediákunk nem volt idén, hivatalosan nem voltam senki mentora/buddy-ja, mégis sokat tevékenykedtem az országunkban tartózkodó külföldi hallgatókkal.

Egy mentor feladata számomra nagyon kedves dolog. Először is megismerkedhetsz új emberekkel, a hagyományaikkal és szokásaikkal.

Magaménak éreztem ezt a feladatot, hiszen szívesen segíték én is, ott ahol csak tudok. Egy mentor feladatában az a különleges, hogy részt vehetek a különböző programokban a hallgatókkal, átadhatjuk nekik a tapasztalatainkat, segíthetjük őket az akadályokban.

Egy kedves példát tudok felhozni: 2016-os félévben itt tartózkodó hallgatók nagyon szerettek volna kirándulni Budapesten, megkértek, hogy tartsak velük. Szívesen segítettem nekik, együtt utaztunk, segítettem megvásárolni a jegyeket, szállást foglalni, és persze megmutattam nekik Budapest látványosságait, amit nagyon élveztek a zord idő ellenére. Az egészben az a jó, hogy láthattam, ahogy csodálkozva fedezik fel az újdonságokat, és tanulják meg az itthoni szokásokat. Ma már bátran elindulnak egyedül egy-egy kisebb túrára, hiszen beletanultak a közlekedésbe a nagyvárosban is.

Úgy érzem HÖK-ösként még többet tudtam nekik segíteni, minden rendezvényre azonnali meghívást kaptak, belépőket külön szereztem nekik, és természetesen el is kísértem űket a helyszínre, vagy térkép segítségével próbáltam nekik segíteni.

Egy Buddy feladata véleményem szerint, a cserediákok érdekeit képviselni, kihozni a legjobbat az itt töltött idejükből, és vidámabbá, emlékezetesebbé és könnyebbé tenni azt.

Ma már a segítségünk nélkül tudnak bérletet váltani a buszokra, elutazni az ország különböző pontjaira, tájékozódni a karokon, ismerik a legjobb éttermeket és szórakozóhelyeket a városban, tehát a feladatunkat jól elláttuk.

Egy buddy felelősségteljes, és hálás feladat is egyben. Örülök, hogy segíthettem a hallgatóknak a kezdetekben, sajnos gyorsan véget is ért a feladatom, hiszen én magam is kiutaztam. A mai napig tartjuk a kapcsolatot velük, meséljük egymásnak az élményeinket.

Tapasztalataim szerint a jövőben is szeretném folytatni ezt a tevékenységet, hiszen ennél nagyobb megtiszteltetés nem is érhetne minket, mint hogy mi ismertessük velük kicsiny kis hazánkat.

Tóth Enikő

Kecskeméti Főiskola Kertészeti Főiskolai Kar

KF-KFK-HÖK